

МАНОХІН Анатолій Іванович (06. 03. 1937, с. Розівка, нині смт Запоріж. обл. — 01. 03, за ін. даними — 29. 02. 1992, Москва) — фахівець у галузі сталеливарництва. Доктор технічних наук (1971), член-кореспондент РАН (1979). Державна премія СРСР у галузі н. і т. (1969), Ленін. премія (1976). Закін. Жданів. металург. інститут (нині м. Маріуполь Донец. обл., 1959). Працював на жданів. заводі «Азовсталь»,

перебував на комсомол. роботі (1959–63); у 1964–73 — науковий співробітник Центр. НДІ чорної металургії (Москва); 1974–82 — ген. дир. НВО «Тулачормет» (РФ); за сумісництвом 1978–87 — директор Інституту металургії АН СРСР (Москва). Осн. наук. праці присвяч. організації сталеливарництва, безперерв. розливанню сталі, порошк. металургії. На базі його теор. розробок спроектовано унікал. на той час комплекс із великовантаж. конвертерів і установок безперерв. розливання сталі на Новолипец. металург. комбінаті (РФ, 1960-і рр.). Під наук. керівництвом М. в НВО «Тулачормет» здійснено запуск комплексу з перероблення ванадієвих шлаків на базі високоекол. технології (1975). Розробляв теор. аспекти й технології отримання порошк. матеріалів. Мемор. дошки М. відкрито в Тулі (2007, на будинку, де він жив) та Маріуполі (2011, Приазов. тех. університет).

Основні праці

Получение однородной стали. 1978; Аморфные сплавы. 1984 (співавт.); Развитие порошковой металлургии. 1988 (співавт.); Новое в технологии получения материалов. 1990 (співавт.); Теория неравновесной кристаллизации плоского слитка. 1992 (співавт.); усі – Москва.

А. І. Голдобін

Бібліографічний опис:

Манохін Анатолій Іванович / А. І. Голдобін // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2018. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-63486>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).